A csíksomlyói pünkösdi zarándoklat 2015. május 21-25-ig tartott. A várva várt napon május 21-én, csütörtökön pontosan déli 12 órakor indultunk a Torontál téri parkolóból Szeltersz-völgybe.

Egy kedves házaspár, Engi Albert és felesége Erzsike meleg szeretettel fogadta és kitartóan várta a 17 fős csapatunk megérkezését. Istennek hála, mert szerencsésen célba értünk még aznap éjfélre az Erzsébet-panzióba.

Május 22-én, pénteken ragyogó napfényben kirándulást tettünk a Szeltersz-völgybe, valamint egy nagy erdei sétát a környéken. Fenn a kopjafánál rózsafüzért imádkoztunk és hálaadó imádságot mondtunk szent Rita napján. Az ő jóságos és csodálatos közbenjáró imádságát kértük, mint a reménytelen esetek szószólóját, mindannyiunk lelki épülésére. Még aznap borvizet is kóstolhattunk. Erzsike a szállásadónk krumplis (pityókás) kenyeret sütött a kemencében, amit napokig fogyaszthattunk. Nagyon finom volt. A Szelterszfürdő meleg vize is csodálatos élményt nyújtott.

Május 23-án, szombaton fél egykor ünnepi szentmisén vehettünk részt a Hármashalom-oltárnál a Kis- és Nagysomlyóhegy közötti nyeregben – a csíksomlyói búcsún. Megérkezésünkkor már láthattuk, hogy a Szűzanya összehozott bennünket az ország különböző helyeiről; legyen az szomszédos vagy távolabbi országokból odasereglett rokon lelkű embertömeget. Ekkorra már gyönyörűen ragyogott a nap. Mindannyian nyitott szívvel és szeretettel kapcsolódtunk be a közös rózsafüzér imádságba és a szent énekekbe. Minden tized előtt, a hangosbeszélő jóvoltából értesülhettünk az új csoportok érkezéséről és tagjainak számáról. Voltak, akik énekszóval vonultak be a kegyhelyre és így köszöntötték égi Édesanyánkat.

Az ottlétünk csúcspontja az ünnepi búcsús szentmise, melyet Dr. Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Főegyházmegye érseke mutatott be. Áhitattal és átéléssel fogadtuk a prédikációt és valamennyien felajánlottuk magunkat Szűzanyánknak, papok és hívek egyaránt. Az ünnepi szentmise végén — abból az alkalomból, hogy idén 500 éves a Csíksomlyói Szűzanya kegyszobra — a Szentszék megbízásából teljes búcsúval járó pápai áldásban részesültünk. Délután 17 órakor, a csíksomlyói kegytemplomban tartandó csángó szentmise előtt, alkalmunk nyílt a Szűzanya kegyszobrát közelebbről megtekinteni. Szívünket remény töltötte el, hiszen azért jöttünk, hogy részesüljünk Szűzanyánk oltalmában. Tudjuk, hogy a kegytemplom legdrágább kincse az Oltáriszentség után a Szűzanya kegyszobra. A Boldogságos Szűzbe vetett bizalom a kegyhelyen erőt és reményt adott és ad ma is a kegyhelyre zarándoklóknak, a székely népnek és a világ magyarságának. Ez a kegyhely lett a

hit, a szellemi élet és a kultúra védőbástyája, oltalmazója és továbbörökítője mindannak, ami a nemzeti öntudatot meghatározza. Estefelé érkeztünk meg a szálásunkra. Erzsike ismételten meglepett bennünket, Ezúttal süteményt és töltött káposztát készített székely módra. Fantasztikus volt.

Május 24-én Pünkösdvasárnap, Gyimesbükkön ünnepi szentmisén vettünk részt. A Szentlélek eljövetelének ünnepe volt. Itt is egy szívvel és lélekkel imádkoztunk és énekeltünk. A Gyimes szoros a természet szépségével lenyűgözi az odazarándoklókat. Az Ezeréves határ, a Székely gyors, a Vasúti múzeum megtekintése, valamint a Rákóczi vár maradványa múltidézést, lelket megindító érzéseket hoz felszínre. Szállást adó Erzsikénk ezen a napon székely ruhát öltött magára és ünnepi díszben velünk volt a nap végéig. Örültünk neki!

Május 25-én hétfőn, hazaindulásunk napján már kora reggel a háziak újra magukra öltötték a legszebb székely ruhájukat, mert tudták, hogy eljött a fényképezkedés ideje. Az egyéni és a csoportkép elkészítése után az Engi házaspárnak megköszöntük a vendégszeretetét és hálás köszönetet mondtunk minden segítségükért. A haza felé úton több helyen is megálltunk; Székelyudvarhely, Farkaslaka, Korond, Parajd. Az ajándékok mellett egy kis erdélyi-székely történelmi feltöltődést is hoztunk haza magunkkal. Méltó nagy elődeink emlékét tisztelettel őrizzük a szívünkben. Láthattuk Tamási Áron sírhelyét, a Trianon emlékművet, a Kopjafaegyüttest a 13 aradi vértanúval, vagy akár a Szoborcsoportból; Csaba királyfit, szent Lászlót, Betlen Gábort, vagy a Vándor Székely Hazatalál szobrot – aki nem más, mint Wass Albert, … A parajdi sóbányában is jártunk. Kb. 22.30 perckor szerencsésen megérkeztünk Szegedre.

Köszönet a két kiváló sofőrnek, Kószó Editnek és Takács Ferencnek, mert nélkülük mindez nem valósulhatott volna meg. Ők, akik nem csak szállítottak bennünket egyik helyről a másikra, hanem élelmet biztosítottak ottlétünk minden napján. Emberszeretetük, segítőkészségük, szorgalmuk mindig megmutatkozott. Köszönet ezért! Igazi főszakácsunktól, Feritől sokat láthattunk és tanulhattunk, mert a sütés-főzés fortélyát magas fokon műveli. No meg persze a vicceket is!

Elmondhatjuk, hogy gazdag élménnyel tértünk haza, közelebb kerültünk egymáshoz. Igaz az is, hogy emberek vagyunk, hibáinkkal együtt élünk, de lelkünkben szeretet lakozik. Szent Rita a felebaráti szeretetről ezt írta: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él, és szeretete tökéletes lesz bennünk.” (1 Jn 4,14). A szentekben a jóságos Istent tiszteljük. Pünkösdi lelki békével eltelve, szeretettel hagytuk el azon helyeket, amelyeken jártunk. Istennek hála!

Talló Éva